ច្បាប់

ស្តីពី

លក្ខន្តិកៈទូទៅចំពោះយោធិន
នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ

ជស/រកម/១១៩៧/០៥

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធិវង្ស អគ្គមហាបុរសរតនៈ និករោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

* * * * * * * * *

រដ្ឋសភា
លេខ [illegible]
ថ្ងៃទី [illegible] ម៉ោង [illegible]
បញ្ជូនទៅ [illegible]

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២ នស.៩៤ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.១០៩៤.៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស.រកត.០៨៩៧.១៤៧ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកម.០១៩៦.០៧ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីឯកឧត្តមនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១និងសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២ និងអំពី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី លក្ខន្តិកៈទូទៅចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៧ នាសម័យប្រជុំលើកទី៨ នីតិកាលទី១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

កងយោធពលខេមរភូមិន្ទមានភារកិច្ចបម្រើប្រទេសជាតិ។ បេសកកម្មរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទគឺត្រូវរៀបចំប្រើប្រាស់កម្លាំងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទដើម្បីការពារ កសាងមាតុភូមិ និងដើម្បីផលប្រយោជន៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ប្រទេសជាតិ ។

ក្នុងកាលៈទេសៈចាំបាច់ កងយោធពលខេមរភូមិន្ទនឹងអាចចូលរួមក្នុងការការពារសន្តិសុខសាធារណៈនិងជាជំនួយដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ដែលជួបការលំបាកឬមានអាសន្នមហន្តរាយ ។

យោធិនត្រូវគោរពវិន័យយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ភក្តីភាពនិងក្លាហានហ៊ានធ្វើពលិកម្មនៅគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់ចំពោះជាតិមាតុភូមិ ។

យោធិនត្រូវបំពេញករណីយកិច្ចជាចាំបាច់ ដើម្បីសក្តិសមទៅនឹងការគោរពស្រឡាញ់ពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋ ។

លក្ខន្តិកៈទូទៅនេះធានាសិទ្ធិ សេរីភាពនិងចែងអំពីកាតព្វកិច្ចចំពោះយោធិនគ្រប់រូបរួមមាន :

១-យោធិនអាជីព

២-យោធិនជាប់កិច្ចសន្យា

មាត្រា ២.-

យោធិនទាំងឡាយត្រូវស្ថិតនៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិរបស់លក្ខន្តិកៈទូទៅនេះ ។

ក្រុមប្រឹក្សាយោធាត្រូវបានបង្កើតដើម្បីពិនិត្យបទដ្ឋានច្បាប់ទាំងឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាយោធា ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សាយោធានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

បទវិន័យទូទៅសម្រាប់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៣.-

កងយោធពលខេមរភូមិន្ទមានកងទ័ពបីប្រភេទ :

១-កងទ័ពជើងគោក

២-កងទ័ពជើងអាកាស

៣-កងទ័ពជើងទឹក

មាត្រា ៤.-

ឋានានុក្រមរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទមាន ៣ថ្នាក់ :

១-ពលទាហាន

២-នាយទាហានរង

៣-នាយទាហាន

មាត្រា ៥.-

នៅក្នុងលំដាប់ថ្នាក់ឋានន្តរស័ក្តិយោធិនទូទៅមាន :

១-ឋានន្តរស័ក្តិពលទាហានមាន :

កងទ័ពជើងគោកនិងកងទ័ពជើងអាកាស	កងទ័ពជើងទឹក
-ពលទោ	-នាវិកទោ
-ពលឯក	-នាវិកឯក
-នាយទោ	-ចក្រពាលរងទោ
-នាយឯក	-ចក្រពាលរងឯក

២- ឋានន្តរស័ក្តិនាយទាហានរងមាន :

កងទ័ពជើងគោកនិងកងទ័ពជើងអាកាស	កងទ័ពជើងទឹក
-ពលបាលត្រី	-ចក្រពាលត្រី
-ពលបាលទោ	-ចក្រពាលទោ
-ពលបាលឯក	-ចក្រពាលឯក
-ព្រិន្ទបាលទោ	-នាយចក្រពាលទោ
-ព្រិន្ទបាលឯក	-នាយចក្រពាលឯក

៣.- ឋានន្តរសក្តិនាយទាហានមាន :

៣.១.-នាយទាហានថ្នាក់អនុសេនីយ៍មាន :

កងទ័ពជើងគោកនិងកងទ័ពជើងអាកាស	កងទ័ពជើងទឹក
-នាយកំណាន់	-នាយនាវីកំណាន់
-អនុសេនីយ៍ត្រី	-អនុនាវីត្រី
-អនុសេនីយ៍ទោ	-អនុនាវីទោ
-អនុសេនីយ៍ឯក	-អនុនាវីឯក

៣.២.-នាយទាហានថ្នាក់វរសេនីយ៍មាន :

កងទ័ពជើងគោកនិងកងទ័ពជើងអាកាស	កងទ័ពជើងទឹក
-វរសេនីយ៍ត្រី	-វរនាវីត្រី
-វរសេនីយ៍ទោ	-វរនាវីទោ
-វរសេនីយ៍ឯក	-វរនាវីឯក

៣.៣.-នាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍មាន :

កងទ័ពជើងគោកនិងកងទ័ពជើងអាកាស	កងទ័ពជើងទឹក
-ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី	-ឧត្តមនាវីត្រី
-ឧត្តមសេនីយ៍ទោ	-ឧត្តមនាវីទោ
-ឧត្តមសេនីយ៍ឯក	-ឧត្តមនាវីឯក
-នាយឧត្តមសេនីយ៍	-នាយឧត្តមនាវី
-ឧត្តមសេនីយ៍ផុតលេខ	

មាត្រា ៦.-

យោធិនស្ថិតនៅក្នុងអង្គធំៗពីរ :

-អង្គទី ១ : ប្រមូលផ្តុំយោធិននៃកងទ័ពជើងគោក កងទ័ពជើងអាកាស និងកងទ័ពជើងទឹក ដែលជាកម្លាំងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ប្រតិបត្តិការសឹក ។

-អង្គទី ២ : ប្រមូលផ្តុំយោធិនដែលបម្រើការនៅក្នុងសេវារដ្ឋបាលរបស់កងទ័ព ។

អង្គធំៗទាំងពីរនេះ អាចត្រូវបំបែកចេញជាប្រភេទកងទ័ពឬឯកទេសជំនាញ ។

មាត្រា ៧.-

ការផ្លាស់ប្តូរប្រភេទកងទ័ពឬឯកទេសជំនាញរបស់យោធិន ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ឬដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ៨.-

ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិត្រូវប្រព្រឹត្តទៅតាមលំដាប់មួយសក្តិម្តងៗហើយពុំអាចមានការតែងតាំងជាងារកិត្តិយសឡើយ ។

ជំពូកទី ២

សិទ្ធិ ភារកិច្ចនិងភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា ៩.-

យោធិនមានសិទ្ធិនិងសេរីភាពដូចប្រជាពលរដ្ឋដទៃទៀត ។ ក៏ប៉ុន្តែការប្រើសិទ្ធិនិងសេរីភាពខ្លះ ត្រូវមានកម្រិតស្របតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

យោធិនត្រូវមានអព្យាក្រឹតភាពក្នុងមុខនាទី ក្នុងសកម្មភាពការងារនិងហាមឃាត់ការប្រើមុខងារនិងប្រើប្រាស់សម្ភារៈរបស់រដ្ឋ ដើម្បីបម្រើសកម្មភាពនយោបាយណាមួយ ។

មាត្រា ១០.-

យោធិនម្នាក់ៗអាចមានគំនិតឬជំនឿដែលមានលក្ខណៈជាទស្សនវិជ្ជាឬនយោបាយផ្ទាល់ខ្លួនបាន ប៉ុន្តែពុំអាចសំដែងជាសាធារណៈបានឡើយ។ វិធាននេះមិនហាមឃាត់ដល់ការប្រតិបត្តិដោយសេរីនូវជំនឿសាសនានៅក្នុងបរិវេណយោធានិងនៅលើនាវានៃកងទ័ពជើងទឹកឡើយ ។

យោធិនដែលចង់បកស្រាយជាសាធារណៈ ជាអាទិ៍ការសរសេរ ការធ្វើសន្និសីទ ឬសេចក្តីថ្លែងការណ៍នូវបញ្ហានយោបាយ ការសម្ងាត់យោធាឬការចោទប្រកាន់ជនបរទេសឬអង្គការអន្តរជាតិណាមួយ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ១១.-

ការបញ្ចូលមកក្នុងបរិវេណឬគ្រឹះស្ថានយោធា ក៏ដូចជានៅក្នុងនាវានៃកងទ័ពជើងទឹកនូវការផ្សព្វផ្សាយ ទោះមានរូបភាពបែបណាក៏ដោយ ដែលនាំឱ្យខូចដល់ទឹកចិត្តឬវិន័យ ត្រូវហាមឃាត់ទៅតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលមានចែងដោយបទវិន័យទូទៅនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

មាត្រា ១២.-

យោធិនពុំអាចនាំគ្នាបង្កើតជាក្រុមវិជ្ជាជីវៈ ដែលមានលក្ខណៈជាសហជីពឬចូលរួមជាសមាជិកក្រុមវិជ្ជាជីវៈណាមួយ ដែលមិនសមស្របទៅនឹងវិន័យយោធាបានឡើយ ។

យោធិនអាចចូលជាសមាជិកដោយសេរីទៅក្នុងការប្រមូលផ្តុំជាក្រុម ដែលមិនបានចែងក្នុងកឋាខ័ណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ។ ក៏ប៉ុន្តែការទទួលនាទីនៅក្នុងក្រុមឬសមាគមត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរយោធាមានសមត្ថកិច្ចជាមុនសិន ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិតម្រូវឱ្យសាមីខ្លួនបោះបង់ចោលតួនាទីទទួលខុសត្រូវទាំងនោះ និងក្នុងករណីចាំបាច់ឱ្យលាលែងចេញផុតពីក្រុមតែម្តង ។

ដោយឡែកចំពោះអ្នកដែលត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចការពារមាតុភូមិជាយោធិន ដែលពីមុនជាសមាជិកនៃអង្គការនយោបាយ ឬសហជីពណាមួយរួចមកហើយ សាមីខ្លួនអាចនៅជាសមាជិកនៃអង្គការឬសហជីពនោះតទៅទៀតបាន ប៉ុន្តែត្រូវផ្អាកគ្រប់សកម្មភាពនយោបាយឬសកម្មភាពសហជីពនៅក្នុងអំឡុងពេលដែលខ្លួនកំពុងបម្រើក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

មាត្រា ១៣.-

ភាពជាយោធិន ការប្រើសិទ្ធិធ្វើកូដកម្មឬបាតុកម្មត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ១៤.-

យោធិនត្រូវទទួលបញ្ជាទៅបម្រើការងារនៅគ្រប់កាលៈទេសៈ គ្រប់ពេលវេលា និងគ្រប់ទីកន្លែង។ បើសិនជាការចាត់តាំងនោះបណ្តាលឱ្យមានការលំបាក ដែលចាំបាច់ត្រូវការឧបត្ថម្ភអាជ្ញាធរយោធាមានសមត្ថកិច្ចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យទៅតាមប្រភេទនៃការលំបាកនោះ ។

មាត្រា ១៥.-

យោធិនមានសិទ្ធិសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកដោយមានបៀវត្ស ។ រយៈពេលនិងបែបបទអនុញ្ញាតច្បាប់ ត្រូវកំណត់ដោយបទវិន័យទូទៅក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

ពេលចាំបាច់ អាជ្ញាធរយោធាអាចកោះហៅជាបន្ទាន់នូវយោធិនដែលកំពុងឈប់សម្រាកច្បាប់ឱ្យចូលខ្លួនមកវិញ ។

មាត្រា ១៦.-

យោធិនអាចរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បានដោយសេរី ។ ប៉ុន្តែត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិជាមុនសិន បើអនាគតសហព័ទ្ធពុំមានសញ្ជាតិជាខ្មែរ។

មាត្រា ១៧.-

យោធិនត្រូវគោរពនិងអនុវត្តរាល់បញ្ជាដោយមានស្មារតីទទួលខុសត្រូវ ។ បញ្ជាណាដែលមានភាពច្បាស់ក្រឡែតផ្ទុយពីច្បាប់ឬផ្ទុយពីអនុសញ្ញាអន្តរជាតិត្រូវហាមឃាត់ ។ ក្នុងករណីនេះ អ្នកបញ្ជាក្តី អ្នកអនុវត្តក្តី ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ ។

មាត្រា ១៨.-

ក្នុងករណីដែលមានពាក្យបណ្តឹងពីតតិយជនចំពោះយោធិន អំពីកំហុសក្នុងការបម្រើសេវា ដែលមិនមែនជាកំហុសផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យោធិន រដ្ឋត្រូវការពារយោធិនឱ្យបានរួចចំពោះការផ្តន្ទាទោសផ្នែករដ្ឋប្បវេណី ។

យោធិនបំពេញភារកិច្ចដែលមានការគំរាមកំហែងឬវាយប្រហារដោយប្រការណាមួយពីសំណាក់ជនណាម្នាក់ដែលមិនមែនជាកំហុសផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវបានរដ្ឋទទួលការពារ ទទួលសងម្ហូវការខូចខាតនិងចេញមុខប្តឹងទៅតុលាការ ។

មាត្រា ១៩.-

យោធិនដែលជាអ្នកកាន់កាប់គ្រប់គ្រងមូលនិធិ សម្ភារៈបរិក្ខារឬស្បៀង ហើយធ្វើឱ្យខូចខាតបាត់បង់ឬយោធិនណាដែលគ្មានភារកិច្ច ហើយបានបង្កឱ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញ ការបាត់បង់ឬការខូចខាតនូវយោធបរិក្ខារឬសម្ភារៈគ្រឿងបំពាក់ដែលបានប្រគល់ឱ្យ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសំណង។ ក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ២០.-

យោធិនត្រូវមានកាតព្វកិច្ចរក្សាការសម្ងាត់ អំពីហេតុការណ៍និងពត៌មានដែលខ្លួនបានដឹងក្នុងពេលបំពេញភារកិច្ច បន្ថែមលើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការរំលោភលើកាតព្វកិច្ចរក្សាការសម្ងាត់យោធាឬការសម្ងាត់ខាងវិជ្ជាជីវៈ ។

ការបង្ហាញឬការផ្តល់ពត៌មាន លិខិតស្នាមឬឯកសារនៃសេវាផ្ទៃក្នុងឬបទបញ្ជាទៅឱ្យតតិយជន ត្រូវហាមឃាត់ ។

ក្រៅពីករណីដែលបានចែងច្បាស់លាស់ក្នុងច្បាប់ជាធរមាន យោធិនមិនអាចរួចពីកាតព្វកិច្ចរក្សាការសម្ងាត់ឬពីការហាមប្រាមដែលលើកឡើងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ លើកលែងតែបានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ៣
បៀវត្សនិងប្រាក់បំណាច់ផ្សេងៗ

មាត្រា ២១.-

យោធិនមានសិទ្ធិទទួលប្រាក់បៀវត្ស ដែលចំនួនទឹកប្រាក់កំណត់ទៅតាមឋានន្តរសក្តិ លំដាប់ថ្នាក់ គុណវុឌ្ឍិ ងារ តំណែងនិងអតីតភាព ។

យោធិនអាចទទួលនូវប្រាក់បន្ថែមបំណាច់ពិសេស ផ្តល់ជូនទៅតាមប្រភេទមុខងារ ដែលខ្លួនបំពេញឬហានិភ័យដែលអាចកើតឡើង ។

មាត្រា ២២.-

យោធិនត្រូវបានទទួលរបបសោធននិវត្តន៍និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

មាត្រា ២៣.-

យោធិន អតីតយោធិនអាជីពនិងគ្រួសារផ្ទាល់របស់គេ មានសិទ្ធិព្យាបាលជំងឺនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

ជំពូកទី ៤
យោធិនអាជីព

មាត្រា ២៤.-

យោធិនអាជីព គឺជានាយទាហាន នាយទាហានរងឬពលទាហានដែលមានកម្ម ដែលត្រូវបានទទួលឱ្យចូលជាយោធិនអាជីព ក្រោយពីបានធ្វើពាក្យសុំចូល ហើយបានតែងតាំងឋានន្តរសក្តិតាមបទានុក្រម ។

មាត្រា ២៥.-

យោធិនអាជីព ត្រូវហាមដាច់ខាត :

-មិនឱ្យយកម៉ោងរដ្ឋបាលទៅប្រកបវិជ្ជាជីវៈជាឯកជន

-មិនឱ្យយកឥទ្ធិពលនិងអំណាចនៅក្នុងមុខងាររបស់ខ្លួនទៅប្រើ ដើម្បីទាញយកផលប្រយោជន៍អ្វីមួយឬដើម្បីសំឡុតគំរាមកំហែង បំពានសិទ្ធិពលរដ្ឋ

-មិនឱ្យប្រកបមុខរបរណាដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយសនិងសេចក្ដីថ្លៃថ្នូរនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ

-មិនឱ្យចូលជាសមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុនជាលក្ខណៈឯកជន ។

មាត្រា ២៦.-

យោធិនអាជីពត្រូវបានទទួលពិន្ទុមួយឆ្នាំម្ដង ។ មេបញ្ជាការផ្ទាល់ជាអ្នកដាក់ពិន្ទុនិងមូលវិចារណ៍ ត្រូវជូនដំណឹងអំពីមូលវិចារណ៍ចំពោះយោធិនអាជីពម្នាក់ៗឱ្យបានដឹងជារៀងរាល់ឆ្នាំ។

មាត្រា ២៧.-

យោធិនអាជីពម្នាក់ៗ ត្រូវមានសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួន :

-លិខិតស្នាមទាក់ទងនឹងស្ថានភាពរដ្ឋបាល

-លិខិតស្នាមនិងឯកសារផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងសេចក្ដីសម្រេចនិងប្រកាសដែលមានលក្ខណៈស្របតាមលក្ខន្តិកៈឬបទវិន័យ

-ព្រឹត្តបត្រពិន្ទុ

ក្នុងសំណុំលិខិតនេះ មិនត្រូវមានឯកសារនិយាយអំពីមតិយោបល់ឬជំនឿក្នុងផ្លូវទស្សនវិជ្ជានិងនយោបាយនៃសាមីជនទេ ។

ឯកសារនីមួយៗត្រូវមានលេខរៀងនិងចុះបញ្ជីកា ។

មាត្រា ២៨.-

អាចត្រូវតែងតាំងជានាយទាហានអាជីពបាន ចំពោះជនណាដែល :

-មានសញ្ជាតិខ្មែរ

-មានលិខិតថ្កោលទោសដែលបញ្ជាក់ថាគ្មានទោស

-មានសម្បទាតាមតម្រូវការ ដើម្បីបំពេញមុខងារ ។

មាត្រា ២៩.-

ការជ្រើសរើសនាយទាហានអាជីព ប្រព្រឹត្តទៅតាមការចូលសាលានាយទាហាន ដែលជ្រើសរើសយកបេក្ខជនឱ្យចូលសិក្សាជាសិស្សនាយទាហាន ដោយការប្រឡងប្រជែងក្នុងចំណោមនិស្សិតនិងដោយការប្រឡងប្រជែងក្នុងចំណោមយោធិន ។

ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការជ្រើសរើសនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ។

មាត្រា ៣០.-

ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិនៃនាយទាហានអាជីពត្រូវគិតទៅតាមរយៈពេលបម្រើការងារកន្លងមក ។ នាយទាហានអាជីពទាំងនោះត្រូវមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជីអតីតភាព ដែលរៀបចំឡើងតាមលំដាប់សក្តិនិងតាមអង្គរបស់ខ្លួនទៅតាមអតីតភាពនៃនាយទាហានទាំងនោះ ។

មាត្រា ៣១.-

ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិតាមជម្រើសឬតាមអតីតភាពមិនអាចធ្វើបាន បើសិនជាយោធិនមិនបានបម្រើគ្រប់រយៈពេលនិងកាន់កាប់មុខនាទីទទួលខុសត្រូវបញ្ជាការដូចកំណត់ខាងក្រោមនេះ:

	រយៈពេលបម្រើការងារក្នុងឋានន្តរសក្តិមួយថ្នាក់ដើម្បីអាចតម្លើងបាន	
ឋានន្តរសក្តិ	យោធិនជាកម្លាំងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ប្រតិបត្តិការសឹក	យោធិនបម្រើក្នុងរសេវារដ្ឋបាល
វរសេនីយ៍ឯក វរនាវីឯក	៣ឆ្នាំ	៤ឆ្នាំ
វរសេនីយ៍ទោ វរនាវីទោ	៥ឆ្នាំ	៥ឆ្នាំ
វរសេនីយ៍ត្រី វរនាវីត្រី	៤ឆ្នាំ	៥ឆ្នាំ
អនុសេនីយ៍ឯក អនុនាវីឯក	៦ឆ្នាំ	៦ឆ្នាំ

អនុសេនីយ៍ទោ អនុនាវីទោ	៤ឆ្នាំ	៥ឆ្នាំ
អនុសេនីយ៍ត្រី អនុនាវីត្រី	២ឆ្នាំ	២ឆ្នាំ
នាយចំណង់ នាយនាវីចំណង់	១ឆ្នាំ	១ឆ្នាំ

រយៈពេលសម្រាប់តម្លើងឋានន្តរសក្តិអាចខ្លីជាងរយៈពេលដែលកំណត់ខាងលើ ក្នុងកាលៈទេសៈចាំបាច់ដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិមិនអាចធ្វើតាមបទប្បញ្ញត្តិខាងលើទេ គឺអាចធ្វើតាមតម្រូវការរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

ចំពោះយោធិនដែលពលី មរណៈក្នុងពេលបេសកកម្ម ត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរសក្តិជាកិត្តិយសបច្ឆាមរណៈ ។

មាត្រា ៣២.-

ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិរបស់នាយទាហានអាជីពតាមអតីតភាព ប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងអង្គនីមួយៗតាមលំដាប់នៃបញ្ជីអតីតភាព ។

ពុំអាចត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរសក្តិតាមជម្រើស ក្នុងករណីពុំមានឈ្មោះនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិដែលត្រូវរៀបរៀងឡើងក្នុងមួយឆ្នាំម្តង ។

គណៈកម្មការមួយត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិមានភារកិច្ចរាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រីនូវមូលវិចារណ៍ចាំបាច់និងពិន្ទុដែលផ្តល់ឱ្យដោយបញ្ជាការតាមជាន់ថ្នាក់របស់សាមីយោធិន ។

ក្នុងករណីដែលមិនអាចជាប់ឈ្មោះនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិប្រចាំឆ្នាំទេ សាមីយោធិនត្រូវបានទទួលសិទ្ធិចុះឈ្មោះមុនគេបង្អស់តាមលេខរៀងនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិឆ្នាំបន្ទាប់ លើកលែងតែគណៈកម្មការសម្រេចផ្ទុយពីនេះ ដោយមានសេចក្តីរាយការណ៍សមហេតុផលពីបញ្ជាការគ្រប់គ្រងសាមីយោធិន ។

មាត្រា ៣៣.-

ការតែងតាំងនិងការតម្លើងឋានន្តរសក្តិត្រូវសម្រេច ៖

-ដោយព្រះរាជក្រឹត្យសម្រាប់ថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវី

-ដោយអនុក្រឹត្យសម្រាប់នាយទាហានថ្នាក់វរសេនីយ៍ឯកនិងវរនាវីឯក

-ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិសម្រាប់នាយទាហានចាប់ពីថ្នាក់វរសេនីយ៍ទោនិងវរនាវីទោចុះ ។

មាត្រា ៣៤.-

អាចត្រូវបានតែងតាំងជានាយទាហានរងអាជីព ចំពោះជនណា ៖

-មានសញ្ជាតិខ្មែរ

-ចូលបម្រើតាមកិច្ចសន្យា

-បានចូលបម្រើការរយៈពេលយ៉ាងតិច ៤ឆ្នាំ នៅក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ហើយមានឋានន្តរសក្តិជានាយទាហានរងស្រាប់

-មានសម្បទាតាមតម្រូវការដើម្បីបំពេញមុខងារ

ការចូលជានាយទាហានរងអាជីពត្រូវសម្រេចដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ។

មាត្រា ៣៥.-

អតីតភាពនៃនាយទាហានរងអាជីពត្រូវគិតចាប់តាំងពីថ្ងៃចូលបម្រើការងារយោធាកន្លងមក ។

មាត្រា ៣៦.-

ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិនាយទាហានរងអាជីព ប្រព្រឹត្តទៅតាមជម្រើស តាមអតីតភាព និងសមស្របទៅតាមសមាមាត្រ។ ល័ក្ខខ័ណ្ឌនេះនឹងកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ។ ការតម្លើងឋានន្តរសក្តិតាមអតីតភាពនៃនាយទាហានរងអាជីពត្រូវគិតទៅតាមអតីតភាពរបស់សាមីយោធិននៅក្នុងអង្គនីមួយៗ ហើយនិងទៅតាមប្រភេទកងទ័ពឬជំនាញឯកទេស ។

ពុំអាចត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរសក្តិបានទេ ក្នុងករណីមិនបានគ្រប់រយៈពេលអប្បបរមាបម្រើការងារដូចបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះ ៖

ឋានន្តរសក្តិ	រយៈពេលបម្រើការក្នុងឋានន្តរសក្តិមួយថ្នាក់ ដើម្បីអាចតម្លើងបាន	
	យោធិនជាកម្លាំងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ប្រតិបត្តិការសឹក	យោធិនបម្រើក្នុងសេវារដ្ឋបាល
ព្រឹន្ទបាលឯក នាយចក្របាលឯក	៣ឆ្នាំ	៤ឆ្នាំ
ព្រឹន្ទបាលទោ នាយចក្របាលទោ	៣ឆ្នាំ	៤ឆ្នាំ
ពលបាលឯក ចក្របាលឯក	២ឆ្នាំ	៣ឆ្នាំ
ពលបាលទោ ចក្របាលទោ	២ឆ្នាំ	៣ឆ្នាំ
ពលបាលត្រី ចក្របាលត្រី	២ឆ្នាំ	៣ឆ្នាំ

ពុំអាចជាកម្មវត្ថុនៃការតម្លើងឋានន្តរសក្តិតាមជម្រើស ក្នុងករណីសាមីយោធិនពុំមានឈ្មោះនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិ ដែលរៀបរៀងឡើងមួយឆ្នាំម្តង តាមអង្គនិងជួនកាលតាមប្រភេទកងទ័ពឬជំនាញឯកទេស ។

ពុំអាចត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរសក្តិ ក្នុងករណីមិនទាន់បានបំពេញរយៈពេលអប្បបរមានៅក្នុងឋានន្តរសក្តិទាបដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ លើកលែងតែអ្នកមានស្នាដៃវិសេសវិសាល ។

គណៈកម្មការមួយត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិឬអាជ្ញាធរដែលបានផ្ទេរសិទ្ធិពីរដ្ឋមន្ត្រី មានភារកិច្ចរាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រីនូវមូលវិចារណ៍ចាំបាច់និងពិន្ទុដែលផ្តល់ឱ្យបេក្ខជនដោយបញ្ជាការតាមជាន់ថ្នាក់របស់គេ ។

ម្យ៉ាងទៀត បើមានតម្រូវការចាំបាច់ រយៈពេលសម្រាប់តម្លើងឋានន្តរសក្តិ អាចខ្លីជាងរយៈពេលដែលកំណត់ខាងលើ ។

ចំពោះនាយទាហានរងអាជីព ដែលពលីមរណៈក្នុងពេលបេសកកម្មត្រូវបានតម្លើងឋានន្តរសក្តិជាកិច្ចបច្ឆាមរណៈ ។

ក្នុងករណីដែលមិនអាចដាប់ឈ្មោះនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិប្រចាំឆ្នាំ សាមីយោធិនត្រូវបានទទួលសិទ្ធិចុះឈ្មោះមុនគេបង្អស់តាមលេខរៀងនៅក្នុងតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិឆ្នាំបន្ទាប់ លើកលែងតែគណៈកម្មការសម្រេចផ្សេងពីនេះ ដោយមានសេចក្តីរាយការណ៍សមហេតុផលពីបញ្ជាការគ្រប់គ្រងសាមីយោធិន ។

ការតែងតាំងនិងតម្លើងឋានន្តរសក្តិត្រូវសម្រេចដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ។

មាត្រា ៣៧.-

គុណប្រយោជន៍នៃនាយទាហានរងអាជីព ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៥

ស្ថានភាពយោធិនអាជីព

មាត្រា ៣៨.-

យោធិនអាជីពគ្រប់រូប ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងស្ថានភាពណាមួយដូចខាងក្រោមនេះ :

១-ស្ថានភាពសកម្មគឺជាស្ថានភាពដែលយោធិនអាជីពកាន់កាប់មុខតំណែងតាមឋានន្តរសក្តិរបស់ខ្លួន ។

២-ស្ថានភាពអសកម្មគឺជាស្ថានភាពបណ្តោះអាសន្នរបស់យោធិនអាជីពដែលមិនអាចកាន់កាប់មុខតំណែងតាមឋានន្តរសក្តិរបស់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេលលើសពី ៦ខែ ឡើងទៅ ដោយសារហេតុផលផ្សេងៗ ។

៣-ស្ថានភាពក្រៅតំណែងគឺជាស្ថានភាពរបស់យោធិនអាជីពដែលត្រូវបានដាក់មួយរយៈឱ្យនៅក្រៅអង្គភាពដើមរបស់ខ្លួន ដើម្បីបំពេញមុខងារសាធារណៈណាមួយផ្សេងក្នុងរដ្ឋបាលស៊ីវិលឬមុខងារឯកជនណាមួយផ្សេងដែលជាផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ។

៤-ស្ថានភាពចូលនិវត្តន៍គឺជាស្ថានភាពរបស់យោធិនអាជីពដែលមានអាយុត្រូវចូលនិវត្តន៍ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះយោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

៥-ស្ថានភាពក្រៅក្របខ័ណ្ឌគឺជាស្ថានភាពរបស់យោធិនអាចដែលអាចដល់កំណត់ពេលចូលនិវត្តន៍បាន អនុលោមតាមចំណុច ៤នៃមាត្រានេះ តែត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបម្រើការងារបន្តទៀតនៅក្នុងសេវា ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទនិងសំណូមពរសាមីយោធិនផង ។

មាត្រា ៣៩.-

បែបបទនៃការទទួលសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចទាក់ទងនឹងស្ថានភាពដែលមានចែងក្នុងចំណុច ១.២. ៣. ៤ .៥ នៃមាត្រា ៣៨ ព្រមទាំងបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤០.-

ភាពយោធានឹងបាត់បង់ ក្នុងករណីដែលយោធិនបានសុំលាលែងពីជួរទ័ពដោយមានការព្រមព្រៀងពីអាជ្ញាធរសមត្ថកិច្ច ឬក្នុងករណីដែលយោធិនបានចូលក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ឬក្នុងករណីដែលយោធិនបានបាត់បង់ឋានន្តរសក្តិតាមសាលក្រមតុលាការ ។

យោធិនដែលបានបញ្ចប់ភាពយោធាដូចបានចែងក្នុងចំណុច ៤ នៃមាត្រា ៣៨ ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌយោធាបម្រុង ហើយរក្សាឋានន្តរសក្តិដែលសាមីយោធិនមានស្រាប់។

ចំពោះយោធិនដែលតុលាការបានផ្តន្ទាទោស មិនត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌយោធាបម្រុងបានទេ ។

ជំពូកទី ៦

យោធិនជាប់កិច្ចសន្យា

មាត្រា ៤១.-

យោធិនជាប់កិច្ចសន្យាគឺជាអ្នកចូលបម្រើការងារដោយស្ម័គ្រចិត្តតាមកិច្ចសន្យា នៅក្នុងឋានន្តរសក្តិជាពលទាហាននិងជានាយទាហានរងនៅក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទសម្រាប់ :

-មួយរយៈពេលដែលបានកំណត់

-ពេលមានសង្គ្រាមទាំងមូលឬមួយរយៈ

ចំនួននិងល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការជ្រើសរើស ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤២.-

យោធិនជាប់កិច្ចសន្យាត្រូវបានជ្រើសរើសចំពោះជនណាដែល :

-មានសញ្ជាតិខ្មែរ លើកលែងតែក្នុងពេលមានសង្គ្រាម

-មានអាយុគ្រប់ ១៨ឆ្នាំ

-មានសម្បទាតាមតម្រូវការដើម្បីបំពេញមុខងារ ។

មាត្រា ៤៣.-

ចំពោះយោធិនកំពុងជាប់កិច្ចសន្យាអាចសុំបន្តកិច្ចសន្យាបាន ចាប់ពីថ្ងៃចប់កិច្ចសន្យាមុន ។

មាត្រា ៤៤.-

ឋានន្តរសក្តិ ស្ថានភាពបាត់បង់សុខភាព សមត្ថភាពការងារ ការហ្វឹកហ្វឺនវិជ្ជាជីវៈព្រមទាំងគុណប្រយោជន៍ចំពោះយោធិនជាប់កិច្ចសន្យា ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៧

ទណ្ឌកម្ម

មាត្រា ៤៥.-

យោធិន ក្នុងករណីមានកំហុសត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មយោធាដោយមិនគិតពីការផ្តន្ទាទោសតាមផ្លូវតុលាការ :

១-ទណ្ឌកម្មខាងផ្នែកវិន័យដែលកំណត់ដោយបទវិន័យទូទៅក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

២-ទណ្ឌកម្មតាមលក្ខន្តិកៈទូទៅដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រា៤៨.៤៩.៥០.៥១នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៦.-

មុននឹងដាក់ទណ្ឌកម្មតាមលក្ខន្តិកៈទូទៅ ត្រូវសុំយោបល់ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យជាមុនសិន។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ៤៧.-

ក្រោយពីបានទទួលយោបល់ពីក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចក្នុងរឿងនេះ អាចសម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៥នៃច្បាប់នេះ ។

ការដាក់ទណ្ឌកម្មខាងផ្នែកវិន័យនិងទណ្ឌកម្មតាមលក្ខន្តិកៈទូទៅ អាចសម្រេចដាក់ទាំងពីរបាន ។

មាត្រា ៤៨.-

ទណ្ឌកម្មតាមលក្ខន្តិកៈទូទៅអនុវត្តចំពោះយោធិនអាជីពមាន :

-ការលុបឈ្មោះចេញពីតារាងតម្លើងឋានន្តរសក្តិ

-ការដកហូតមុខតំណែង ដោយដាក់ឱ្យនៅក្នុងស្ថានភាពអសកម្ម

-ការលុបឈ្មោះចេញពីក្របខ័ណ្ឌ

-ការល្បួរមុខតំណែង

មាត្រា ៤៩.-

ការដកហូតមុខតំណែងដោយដាក់ឱ្យនៅក្នុងស្ថានភាពអសកម្មតាមបទប្បញ្ញត្តិក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រា ៣៨ ត្រូវអនុវត្តចំពោះតែយោធិនដែលមិនមានសិទ្ធិចូលនិវត្តន៍ភ្លាមៗ។ ការដកហូតមុខតំណែងមិនអាចមានរយៈពេលលើសពី ៣ឆ្នាំ ឡើយ ។

នៅពេលផុតកំណត់នៃរយៈពេលដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពអសកម្ម យោធិនត្រូវដាក់ឱ្យនៅក្នុងស្ថានភាពសកម្មវិញ ។

រយៈពេលអសកម្មដោយការដកហូតតំណែង មិនត្រូវយកមកគិតក្នុងការតម្លើងឋានន្តរសក្តិនិងសម្រាប់ចូលនិវត្តន៍ទេ។ នៅក្នុងស្ថានភាពនេះ យោធិនលែងមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីអតីតភាព ហើយមានសិទ្ធិទទួលតែ ៤៥ % (សែសិបប្រាំភាគរយ) នៃប្រាក់បៀវត្សឋានន្តរសក្តិ ។

មាត្រា ៥០.-

ការលុបឈ្មោះយោធិនអាជីពចេញពីក្របខ័ណ្ឌអាចអនុវត្តបាន ដោយមិនគិតពីរយៈពេលដែលបានបម្រើការងារ ។

មាត្រា ៥១.-

ក្នុងករណីមានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរដែលប្រព្រឹត្តឡើងដោយយោធិនអាជីព យោធិនរូបនោះអាចត្រូវល្បួរមុខតំណែងជាបន្ទាន់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដាក់វិន័យ ។

ក្នុងករណីខាងលើនេះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិមានសិទ្ធិកំណត់ចំនួនប្រាក់សល្យ៉ូយដែលត្រូវកាត់ទុក ។ ប្រាក់សល្យ៉ូយនេះមិនត្រូវលើសពីពាក់កណ្តាលនៃប្រាក់បៀវត្ស ឋានន្តរសក្តិរបស់សាមីយោធិនឡើយ ។

ស្ថានភាពដែលយោធិនព្យួរមុខតំណែង ត្រូវតែដោះស្រាយជាស្ថាពរនៅក្នុងរយៈពេល ៤ខែ គិតពីថ្ងៃដែលសេចក្តីសម្រេចព្យួរមុខតំណែងចូលជាធរមាន។ កាលណាពុំមានសេចក្តីសម្រេចណាមួយត្រូវធ្វើឡើងនៅពេលបញ្ចប់រយៈពេលនេះ សាមីយោធិនត្រូវបានទទួលសាជាថ្មីនូវបៀវត្សគ្រប់ចំនួន លើកលែងតែយោធិននោះជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងអាជ្ញា ។

ក្នុងករណីយោធិនដែលត្រូវព្យួរមុខតំណែងមិនទទួលរងនូវទណ្ឌកម្មណាមួយតាមលក្ខន្តិកៈនេះទេ ឬបើនៅពេលបញ្ចប់ក្នុងរយៈពេលដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌខាងលើ ហើយបើគ្មានសេចក្តីសម្រេចណាមួយចំពោះយោធិនរូបនេះទេ យោធិននោះ មានសិទ្ធិទាមទារយកសំណងប្រាក់សល្យ៉ូយដែលបានកាត់យកពីបៀវត្សរបស់ខ្លួន ។

ក្នុងករណីនៃបណ្តឹងអាជ្ញា សិទ្ធិទទួលបៀវត្សត្រូវបានបញ្ឈប់តែនៅក្រោយពេលដែលមានសាលក្រមរបស់សាលាជំរះក្តីត្រូវបានចាត់ទុកជាស្ថាពរ ។

ជំពូកទី ៨

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥២.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧

ក្នុងព្រះបរមនាម និង តាមព្រះរាជត្រាស់បង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១	នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២
ហត្ថលេខា	ហត្ថលេខា
អ៊ឹង ហួត	ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូន

ឯកឧត្តម នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង

សម្តេច នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ហត្ថលេខា

ទៀ បាញ់ ទា ចំរាត់

លេខ : ៤៥៦ ចល

ដើម្បីចំលងចែក

រាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៧

អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល